

Amigos latinos

- **Stage Pass: Néhányak számára esetleg ismerősen cseng a zenekar tagjainak a neve. Honnan is?**

Csordás Tibor: Én korábban a Junkiesban, a Pscychoban és a Machine Mouse-ban énekeltem, a gitáros, Knapik Tomit pedig a D. Nagy Lajos féle frakcióból ismerhetitek.

- **S.P.: Mind a ketten a rockműfajból jöttök, most azonban egy egészen más stílusú együttesben láthatunk titeket viszont.**

Cs.T.: Tomitól származik az ötlet, ő ugyanis két évig Puerto Ricoban élt, s ott teljesen megfertőzte a latin zene. Mikor hazajött, elkezdett társakat keresni egy ilyen stílusú zenekarhoz. Engem is kérdezett, nem ismerek-e valakit, akit érdekelne, de nem volt semmi ötletem. Neki már készen voltak a zenei alapjai, úgyhogy végül azt mondtam, figyelj, feléneklek én neked, úgy hátha könnyebben találsz rá embert, aki fantáziát lát benne. Így kezdődött, aztán kiderült, hogy működik ez a dolog, és időközben én is kedvet kaptam hozzá, hogy csináljam vele. Azt hiszem, korábban egyszerűen nem tudtam róla, hogy nekem ez a fajta zene ennyire bejön.

- **S.P.: A világban manapság nagy keletje van a latin stílusú zenét játszó zenekaroknak, itthon viszont eddig csak nektek sikerült befutni vele.**

Cs.T.: Sokan mondják, hogy valami olyan dolgot fogtunk meg ebben a műfajban, amit eddig itthon senkinek sem sikerült. A magyaroktól egyébként szerintem nem áll távol a latin zene, és mi úgy ötvözzük ennek a tradicionális vonalát a modern dance groove-alapokkal, hogy arra, úgy néz ki, vevők az emberek.

- **S.P.: Mikor szöveget írsz, mennyiben más ez, mint mikor a rockzenekaraid számára írtál?**

Cs.T.: Hiába, érik, fejlődik az ember, vannak olyan témák, amik sosem változnak. A dalok nagy része minden műfajban ugyanarról szól. Most csak annyi történik, hogy ugyanazt a témát igyekszem más oldalról, más megközelítésből visszaadni. Amit érzek, az ugyanaz, csak most máshogyan mondom el.

- **S.P.: Nem ér benneteket a régi közegetekből az a vád, hogy eladtátok magatokat a sikerért, népszerűségért cserébe?**

Cs. T.: Erre azt mondom, hogy én ezt is ugyanolyan lelkesedéssel és hittel csinálom, mint annak idején a rockot. Szó sincs arról, hogy eladtam volna a lelkem! Nem tudnám csinálni, ha nem szívből jönne belőlem. Annak idején mondjuk a Psychot is teljes szívvel csináltam, de közben változik az ember, és harminc évesen már nem biztos, hogy ugyanazt gondolod a világról, mint húsz évesen. Egy biztos: amikor annak idején elkezdtünk zenélni, mindannyian arról álmodoztunk, hogy egyszer majd stadionnyi ember előtt játszhatunk. Ez nekünk most megadatik, és, **vessenek meg érte, iszonyatosan élvezem.**